

Testamentul politic al lui Corneliu Coposu a fost prezentat public, duminică, după 23 de ani de la moartea Seniorului. Documentul a fost găsit de reprezentanții Fundației „Corneliu Coposu”, în arhiva acesteia. Testamentul este structurat în trei părți: prima conține date testamentare private, cea de-a doua conține schița calităților de care are nevoie un om politic „adevărat”, iar a treia parte este construită ca un cod etic politic.

Conținutul Testamentului a fost prezentat integral într-un eveniment special dedicat acestui moment de Ion Gherasim, președintele Fundației Corneliu Coposu, alături de Costin Borc, Ana Blandiana, Ion Caramitru, Dan Grigore, Doru Mărieș, Tudor Dunca și în prezența a sute de simpatizanți și cunoscuți ai Seniorului.

Testamentul politic al liderului PNȚCD, Corneliu Coposu, îndeamnă generația tânără să se implice în apărarea valorilor democrației și să nu cedeze presiunilor de orice fel, pentru că doar în acest mod România va reuși să depășească traumele lăsate de perioada comunistă. Alte idei care transpar sunt credința în Dumnezeu, în familie și faptul că restaurarea monarhiei ar fi singura măsură care să asigure salvarea României.

Testamentul a fost scris în noaptea de 24 spre 25 iulie 1994, de pe patul de spital. Corneliu Coposu urma ca în dimineața zilei de 25 iulie să fie supus unei intervenții chirurgicale pe care, cu câteva ceasuri înainte, o simțea ca fiind sfârșitul: „S-ar putea ca intervenția chirurgicală să-mi fie fatală”.

Testamentul Seniorului:

„În momentele de răscruce, care învederează scadențele inevitabile și rigoarea fără excepții a legilor firii, oamenii au deprinderea de a schița intenții sau dorințe care să supraviețuiască dispariției lor.

Testamentul politic al lui Corneliu COPOSU, prezentat după 23 de ani de la moartea Seniorului

Written by Administrator

Sunday, 20 May 2018 22:00 - Last Updated Sunday, 20 May 2018 21:13

Neavând nici o avere sunt scutit de obligația de a da destinație unor "bunuri". Tot ce am, aproape nimic, rămâne la dispoziția surorilor mele dragi, Flavia Bălescu și Rodica Coposu, care vor ști cui și cum să facă parte de amintiri din obiectele ce mi-au aparținut.

Îmi reproșez că sub presiunea continuă a evenimentelor și obligațiilor, nu am reușit să exhum osemintele tatălui meu de la Coșlar și să le reînchinez lângă mama, la București. Deasemenea nu am reușit să organizez micro-cimitirul de lângă biserica din Bobota, unde odihnesc strămoșii familiei. Sper că surorile mele vor reuși să facă față acestei pioase obligații.

Doresc să fiu înmormântat fără pompă, fără cuvântări, în cimitirul din București.

Conducerea Partidului Național Țărănesc trece sub jurisdicția lui Ion Diaconescu, primul vicepreședinte. Nădăjduiesc sincer ca toți prietenii politici să-i dea concursul, să-l sprijinească și să contribuie la consolidarea Partidului. Blestemul lui Iuliu Maniu și al lui Ion Mihalache se va abate asupra celor care, profitând de provizorat, vor încerca, prin mijloace neloiale, să-și valorifice veleitățile.

Generația veche, din care fac și eu parte, și-a făcut cu prisosință datoria. Ultima ei obligație este, ca prin seninătate și înțelepciune, să predea ștafeta generațiilor viitoare. Îmi pare rău că nu am ajuns să conduc eu această operațiune firească. Sper că se va realiza fără convulsii.

Frământările din trecut ale generațiilor apuse trebuie să ne servească drept învățământ. Au fost mulți orgolioși care au experimentat desprinderea din Partid, în ideea că vor realiza înfăptuirile visate (Vaida, Stere, Iunian, Lupu, Călinescu). I-a înghițit pe toți istoria, iar partidul a rămas. Soarta dizidenților și a fripturiștilor e pecetluită. Din păcate, oamenii nu țin seama de experiențele din trecut.

Am încredere că Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat va fi cel mai puternic partid politic al României de mâine.

Am încredere în viitorul României.

Testamentul politic al lui Corneliu COPOSU, prezentat după 23 de ani de la moartea Seniorului

Written by Administrator

Sunday, 20 May 2018 22:00 - Last Updated Sunday, 20 May 2018 21:13

Cred că această catastrofă a ultimelor decenii, comunismul, s-a prăbușit iremediabil. Cred că în România se vor instaura instituțiile democratice.

Cred că restaurarea monarhiei este salvarea noastră.

24/25/VII 1994

Corneliu Coposu

Mă socotesc obligat să adaug câteva rânduri din inimă:

Recunoștința mea fără margini pentru scumpulii mei părinți, care m-au învățat să deosebesc binele de rău, să fiu cinstit, să urăsc minciuna și fățarnicia, să lupt cu onestitate pentru idealul ce mi-am propus, să înfrunt toate vicisitudinile pentru idealul pe care-l servesc.

Gratitudine surorilor mele, care s-au sacrificat pentru mine, care mi-au fost suport moral, care n-au precupețit nici osteneală, nici sacrificii, în interesul meu. O caldă și fermă adiere de curaj de dincolo de mormânt pentru Uchi și Rodi.

Afecțiune deplină și prețuire pentru prietenul bun de bucurii și necazuri Nelu Diaconescu. Îi urez norocul și prestigiul cu care îl îndreptățesc calitățile și onestitatea lui.

Printre cei mai apropiați, mai sinceri și mai loiali prieteni, de care mă leagă un trecut plin de afecțiune și sinceritate, cel dintâi este Bani Ghica, gentlemanul prezent în toate momentele

Testamentul politic al lui Corneliu COPOSU, prezentat după 23 de ani de la moartea Seniorului

Written by Administrator

Sunday, 20 May 2018 22:00 - Last Updated Sunday, 20 May 2018 21:13

grele, omul de temei pe care te poți sprijini.

Nu poate fi uitat din însemnarea gratitudinii Mișu Barcan, prieten sincer și devotat care mi-a făcut infinite servicii.

Doctorul Michael Baican din Germania a fost alături de mine în cele mai grele împrejurări. Ajutorul lui este de neprețuit. Cred că a cheltuit o avere cu “reparațiile capitale” spre care m-a îndrumat. Eternă recunoștință.

Nu pot să nu menționez devotamentul sincer, corectitudinea și loialitatea celor de la secretariat, oameni de temei, care m-au sprijinit efectiv, prin muncă, încredere și afecțiune: Mihaela, Cristina, Cristinica, Nadia, Felicia, Mircea, Costică. Tuturor recunoștință.

Desigur că prietenia, aprecierea și simpatia mea se îndreaptă către zeci și sute de persoane apropiate, pe care nu le mai enumăr.

Leg mari speranțe de activitate politică viitoare de tinerii mei prieteni, de a căror carieră viitoare am încercat să fiu preocupat: Costin Borc, Ionuț Muntean, Ionuț Gherasim. Le prevăd un viitor bun.

Simpatia mea pentru tânăra generație de parlamentari, a căror promovare a fost benefică pentru Partid: Lepșa, Mureșan, Dunca, Ionescu, Opreș și ceilalți. Multă încredere în rodajul și afirmarea supleanților noștri.

Cred că forțele partidului trebuie înprospătate prin integrarea unor valori de necontestat, care vor fi benefice pentru dezvoltarea ulterioară a formației noastre. Mă gândesc la Emil Constantinescu, George Șerban, Laurențiu Ulici, Doctor Nae Constantinescu, Romulus Rusan.

Corneliu Coposu

EPILOG

S-ar putea ca intervenția chirurgicală să-mi fie fatală.

Câteva concluzii finale:

Cred că mi-am făcut datoria față de țară, față de conștiința mea. Nu cred că am să-mi reproșez vinovății majore. Am căutat să-mi respect principiile, angajamentul ideologic și toate acțiunile născute din dragoste de Patrie și de neamul românesc. Dacă ar fi să o iau de la capăt, aș proceda la fel, chiar ținând seama de perspectiva anilor de pușcărie, de suferințele îndurate.

Sunt convins că politica este o activitate morală și nu poate fi delimitată de etică și de onestitate. Am prețuit întotdeauna oamenii cinstiți și leali și am avut strângere de inimă atunci când prin forța împrejurărilor am fost obligat să lucrez sau să fiu în preajma lichelelor și a oamenilor fără caracter. Am detestat pe cei care negociază principiile, deoarece cred că nu este îngăduit să faci compromisuri care schimbă esența obiectivelor pentru care militezi. Politica nu poate fi acceptată ca mijloc de promovare al intereselor proprii. Serviciile pe care le aduce, dezinteresat, trebuie să servească poporul, comunitatea, interesele generale. Am cunoscut și detestat, din prima tinerețe, materialismul istoric și dialectic, concepțiile marxiste, tezele lui Engels, isprăvile lui Lenin. Cred că era comunistă, impusă țării noastre după al doilea război mondial, a fost cea mai mare catastrofă din istoria românească. Nu știu în câtă vreme vom recupera stagnarea malefică pe care ne-a impus-o. Dacă aș fi întrebat în ziua judecării despre urmele pe care le lasă străduințele mele de o viață, aș răspunde fără ezitare că mă socot cel puțin co-ostenitor la supraviețuirea Partidului Național Țărănesc, peste cele aproape cinci decenii de teroare; că mă felicit pentru integrarea (cu câte riscuri) Partidului în Internaționala Creștin-Democrată (1987) într-o epocă de cumplită persecuție și supraveghere polițienească; în noaptea Revoluției din decembrie am relegalizat Partidul, scriptic desființat în iulie 1947 (în realitate funcționând clandestin chiar și în pușcării); am redeschis, cu dificultate, ajutat de un mănunchi de oameni vrednici pe care suferințele nu i-au descurajat, drumul lui Maniu și Mihalache, peste un hău de patruzeci și cinci de ani, plin cu osemintele martirilor care au înfruntat cumplita viitură rusă-comunistă; (Partidul Național Țărănesc, cu definiția pe care i-am adăugat-o "Creștin-Democrat" a fost înscris primul, cu nr. 1 la Tribunalul București, în registrul formațiunilor politice); prin eforturi susținute și ostenele necântărite, prin deplasări obositoare și demersuri repetate, am reușit să integrez Partidul în conclavul formațiunilor politice respectate și respectabile ale Occidentului, marcând o prezență europeană cu doi ani înaintea încercărilor oficiale de adeziune la civilizația continentală; am stabilit legături de colaborare cu cele mai

importante personalități de decizie din apus și am obținut prețuirea și ajutorul moral și material al acestora.

Partidul nostru este în prezent factor important în Uniunea Europeană Creștin Democrată, în Internaționala Creștin Democrată, în Uniunea Partidelor Populare – iar organizațiile noastre speciale (de tineret, muncitori, femei) fac parte din organismele internaționale ale categoriilor respective. Am avut satisfacția de a fi invitat în capitalele occidentale, de a lega dialoguri cu șefii de stat și prim-miniștrii statelor occidentale, cu șefii electivi și exponenții de căpetenie ai țărilor democratice din Europa și Statele Unite. În toate acțiunile întreprinse am militat nu numai pentru interesele subiective ale Partidului pe care-l reprezentam, ci și pentru prestigiul și interesele țării.

Am fost întotdeauna mândru de calitatea mea de român, cu toate că mi-am etalat, dintr-o decență explicabilă, patriotismul, nici nu am făcut paradă demagogică de naționalism.

Am avut satisfacții și decepții. Îmi pare bine că decepțiile, cauzate de lichelismul, lipsa de loialitate și incorectitudinea unor oameni apropiați nu m-au demoralizat. Permanentele agresii fizice și morale ale căror țintă am fost vreme de o jumătate de secol, probabil că mi-au consolidat rezistența și facultatea de a trece, cu oarecare înțelepciune, peste dovezile de ingratitude și "lucrăturile clandestine" încropite cu viclesug împotriva mea. Cred că am fost cel mai calomniat om politic din zilele post-revoluționare. Intransigența mea, refuzul compromisurilor anti-morale și fermitatea unor atitudini devotate intereselor țării, nu au făcut casă bună cu practica aproape generalizată a poltroniei, a complexului relei credințe, a corupției și a politicianismului asiatico-oriental. De aceea am fost identificat ca inamic de căpetenie al încercărilor de "restaurare nostalgică a epocii de dinainte de evenimente." Nu cred că acțiunea viguroasă de demonetizare, întreprinsă pe toate planurile împotriva mea, a dat sau va da rezultate. De altfel, ce le-aș putea reproșa celor pe care însăși existența mea îi proiectează spre băncile acuzării? Reproș îndreptățit aș putea avea doar celor racolați pentru această murdară deprindere, din rândul prietenilor proprii. Dacă până cândva se va face procesul comunismului(înțeleg procesul celor care au contribuit, în concret, la dezastrul țării, rândurile de față ar putea servi ca argument în instanță, în favorul celor încriminați. Anume: oamenii (sau sub-oamenii) care s-au pretat la acțiunile degradante ce li se vor pune în sarcină(teroare, asasinat, tortionări, persecuții criminale) nu trebuie să fie pedepsiți, ci internați în ospicii. Din partea-mi i-am iertat pe toți, inclusiv pe cei care m-au chinuit prin toate metodele asiatice de teroare fizică și morală, de toate crimele și păcatele pe care le-au făcut. I-am iertat și pe cei care s-au întrecut într-o condamabilă competiție a calomniei și defăimării. Sunt oameni cu sufletele corupte, care nu mai pot fi recuperați de societatea onestă a României viitoare. Ispășirea acțiunii lor mercenare se va solda cândva prin remușcări tardive.

Testamentul politic al lui Corneliu COPOSU, prezentat după 23 de ani de la moartea Seniorului

Written by Administrator

Sunday, 20 May 2018 22:00 - Last Updated Sunday, 20 May 2018 21:13

Cred că am făcut tot ce mi-a stat omenește în putere să îndeplinesc legatul testamentar primit în celula nr. 2 de la Malmaison, în octombrie 1947, de la Iuliu Maniu. ("Eu nu voi supraviețui. Voi, care veți scăpa de iadul comunist, aveți datoria să duceți mai departe drapelul glorios al Partidului nostru, în interesul României viitoare!")

Cu sentimentul că am căutat să duc la îndeplinire acest legat, chiar și în condiții deosebit de dificile, îl trec în sarcina generației tinere a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat.

Cu credința în Dumnezeu și în viitorul neamului românesc, înainte”

Corneliu Coposu

Hemer, noaptea de 24/25 iulie 1994